

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

P6-8

8.000 milions perduts

DÈFICIT • L'Estat no ha invertit 8.000 milions compromesos a Catalunya en infraestructures des del 2001, segons la Cambra

PÈRDUA • Amb els recursos que no han arribat, el PIB català hauria crescut un 3,3% i s'haurien creat 111.500 llocs de treball

FUTUR • Fa falta una inversió de 45.000 milions d'euros fins al 2030 per eliminar el dèficit acumulat fins a l'actualitat

Calen 3.800 milions cada any per posar les inversions al dia

EUROPA-MÓN

P24-27

Boris Johnson, ahir a l'entrada del 10 de Downing Street, en tornar de rebre l'encàrrec de la reina de formar govern ■ EFE

Incontestable Johnson

La victòria dels conservadors permet certificar el 'Brexit', mentre que l'independentisme arrasa a Escòcia i reclama un nou referèndum

Aquestes festes, regala una subscripció a **CaValL Fort**

9-13 ANYS

Entra a www.cavallfort.cat o truca al 932 186 220

Nacional

P22

Investiguen la mare de les dues nenes de 5 i 6 anys trobades mortes pel seu pare

La dona va morir després de tirar-se sota un camió a l'autopista, a Salt

Cultura i Espectacles

P30,31

Les autoritats i l'absència de Cuixart ■ JUANMA RAMOS

Tercera Nit de Santa Llúcia sense Jordi Cuixart

David Nel-lo i Lluís Calvo, premiats en la festa de les lletres catalanes

Busques un lloc per establir la teva empresa?

PARC EMPRESARIAL TORREFARRERA
Inversió de futur

Parcel·les disponibles

Més informació:
Tel. 973 750 001
ajuntament@torrefarrera.cat
www.torrefarrera.cat

AJUNTAMENT DE TORREFARRERA

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Xavier Graset

Rifes

Passat Santa Llúcia, i feta l'advocació que ens conservi la vista, el calendari d'Advent agafa una velocitat nadalenca

més forta, gairebé desbocada. Som en la cursa de les rifes i la solidaritat. Hi ha una disputa soterrada a vegades, descarnada d'altres per tenir presència i aconseguir que les nostres butxaques es buidin en una direcció o altra, i tot plegat com en una mena de força antagonica. El somni de la rifa, aconseguir que l'atzar ens capgiri la foscor de les nostres finances i ens faci sortir de la crisi quotidiana, està molt arrelat en l'interior de cadascú, i la rifa de Nadal que es juga a tot l'Estat, que segons que explica l'historiador Albert Garcia Espuche es va començar a jugar el 1700 a Barcelona, abans de traslladar la seu a Madrid, ja fa anys que té la competència de la Grossa catalana, a banda de sortejos especials de l'ONCE, i de tota mena de sortejos de paneres o d'altres rifes vinculades. Sí, no va ser Carles III qui va introduir la rifa, a finals

Demà podem tornar a excel·lir en el gest de donar, d'ajudar a la recerca mèdica buscant el guany col·lectiu

del segle XVII ja es jugava a Barcelona, i l'hospital de la Santa Creu el 1700 en tenia una d'organitzada, i el 12% de la recaptació d'aquells 22.000 números a 5,5 lliures cada butlleta, havia de servir per sufragar l'hospital.

L'exitosa Rosalia coneixia bé el desig arrelat que tenim de ser milionaris, quan va fer el seu *hit* en català. I ja veieu que en els fonaments la sort anava lligada a algun propòsit i causa benèfica. I justament la solidaritat també troba la seva temporada alta aquests dies.

Demà ens convoca La Marató de TV3 i Catalunya Ràdio, aquest any dedicada a la recerca sobre malalties minoritàries. Acostumats a la minorització, demà és d'aquells dies en què capgirem el tòpic i estigma.

Demà podem tornar a excel·lir en el gest de contribuir, de donar, d'ajudar a la recerca mèdica, esperant aquesta vegada que el guany no sigui individual, com quan comprem una butlleta, sinó col·lectiu, i que els milions i desitjos serveixin per fer un dia a dia més digne i allunyat de la malaltia per tots plegats.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Afonia

Passo uns dies afònic. Quan era petit en deia estar "ronc". Per arribar a "afònic" vaig passar per "fònic", que seria el contrari. De petits, totes les malalties que ens afligeixen tenen el nom duplicat, com si no n'hi hagués prou i de sobres amb un: galteres i *paperes*, xarampió i *sar-rampió*, rosa i rubèola (rubèola, dispensin, és impronunciable). Em van extirpar les glàndules i eren les amígdals. Un temps vaig confondre el catarro i el *tabardo*. El *tabardo* era una peça d'abrigar; el catarro, la conseqüència d'haver sortit de casa sense. El cas és que passo dies amb la veu disminuïda o a estones anul·lada. Em vaig arribar a almar. Al principi l'afonia va anar acompanyada d'una tos virulenta. Vaig anar al farmacèutic i em va recomanar un xarop. Em va advertir que m'ho prengués amb paciència. Quan la vaig haver acabada, vaig recórrer al metge. Em va receptar el mateix xarop. Amb la recepta a la mà, el farmacèutic em va fer una mitja rialla. Un cop tallada la tos, l'afonia va persistir. Fins ara. Ahir estava millor. Avui, una mica pitjor. L'afonia fa que

“Fa uns dies que n'estic afectat, i l'escriptura se n'encomana

certes vocals i consonants no siguin emeses o ho siguin a mitges. També altera les entonacions. Coses que vull dir amb tot imperatiu em surten suplicants o interrogants i coses per mi amables arriben al receptor virulentes. Ja se me n'ha ofès més d'un. Estàs afònic, i encara has de fer aclariments i demanar disculpes.

Fa uns anys, vaig intervenir en una habitual tertúlia de ràdio en estat d'afonia. Tant jo com el director vam considerar que no era tan greu per no tirar endavant. Va entrar el tècnic de so: l'oient, des de casa, no sentia res. Els micròfons no estaven estudiats per

emetre aquella veu, no recollien ni els aguts ni els greus d'un afònic. En aquest estat vaig mantenir l'altre dia una conversa amb un amic que sordeja. Tot m'ho feia repetir, no li arribava res. Per mi que el seu aparell auditiu tenia la sensibilitat d'aquell microfon. Vaig quedar baldat, extenuat, cruït. Boquejava com si hagués fet l'ascensió al Matagalls. Li vaig proposar d'anar cadascú a casa seva, i des d'allí, dirnos el que ens volíem dir per correu electrònic. Sempre ens quedarà el recurs de l'escriptura, que ignora les afonies.

Les ignora? La tos i afonia han tingut com a conseqüència que avorrís el tabac. Em repugna, em faria vomitar. *Gomitar*, que dèiem de petits. No fumo els meus purets des de fa molts dies. Un dia un metge em va dir: "Fumar és dolent, però ha de ser bo per algunes coses." A mi m'anava bé per escriure. M'estimulava, em facilitava la idea i la redacció. Hi ha articles últims que haurien necessitat la intervenció del puret per quedar arrodonits. El d'ahir, per exemple, afònic, ronc, enrogallat del tot. I aquest?

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neocròlogues), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmáu (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/fbydrp>

A la tres

Xevi Sala / xsala@elpuntavui.cat

Debats nadalencs

Només pocs dies després del Gran Recapte que cada any ens pessiga la consciència i ens fa comprar menjar per als desvalguts, arriba el gran dispendi de la il·luminació nadalenca. Paradoxes de la societat moderna, que avui es preocupa per aquells que no tenen un plat a taula i demà no mira prim perquè tampoc falti cap bombeta a una sola cantonada de l'Eixample. L'encesa dels ornaments elèctrics ens apropa al Nadal i reobre com una vella tradició recurrents debats sobre la manera de conservar antics rituals que ja tenen més de consumisme que no pas de religió. La inevitable polèmica sobre el pessebre de l'Ajuntament de Barcelona –recreació artística sobre un pessebre, tal com enguany ho anomenava la seva autora– ha estat ràpidament eclipsada per una altra controvèrsia tossuda: la composició de les cavalcades i la fèssomia dels reis que les encapçalaran.

“És clar que certs debats són antipàtics, però ajornar-los ens aboca a l'immobilisme

L'entitat Casa Nostra, Casa Vostra i el col·lectiu d'actors Tinta Negra han llançat en aquest sentit la segona edició de la campanya *Per un Baltasar de veritat*. És necessari pujar el nivell d'autoexigència dels organitzadors i enfilat a les carrosses reis sense maquillar perquè d'actors d'arrels africa-

nes disponibles bé que n'hi ha. La societat ha canviat i les tradicions s'han de posar al dia: si assumim l'emergència climàtica no podem celebrar la contaminació lumínica. De la mateixa manera que, si no som capaços de trobar reis sense betum, les cavalcades deixaran de representar-nos. És clar que aquests són debats una mica antipàtics ara que entrem en època de bons propòsits i recolliments familiars, però ajornar-los ens aboca a l'immobilisme. Anem, doncs, a esperar els reis, republicans i monàrquics, grans i petits, i participem a les celebracions col·lectives, que són les més intenses. Però no oblidem que acomiadarem un any en què s'ha plantejat l'adopció de la paraula *animalista* com a neologisme d'èxit i n'encetarem un de nou assistint a desfilades on cavalls i camells seran novament obligats a servir d'espectacle. Esperem, almenys, que no se'ls escapi cap coça.

De reüll

Maria Palau

Feliç aniversari

Antonio Martín és el jutge que l'11 de desembre del 2017 va enviar la Guàrdia Civil al Museu de Lleida a requisar les 44 obres que la Generalitat havia comprat a les monges del monestir de Sixena als anys vuitanta. Només feia un mes que havia estat designat el substitut provisional de la jutgessa que havia portat fins llavors el litigi dels béns del cenobi, Carmen Aznar. Si bé ella havia dictat la sentència, a favor d'Aragó, mai es va atrevir a fer el pas d'ordenar l'entrada de la força pública al museu. I això malgrat les pressions que rebia diàriament. Per

El jutge que va enviar la Guàrdia Civil al Museu de Lleida, exultant

alguna cosa la magistrada va acabar demanant el trasllat a Saragossa. Al jutge que la va rellevar, l'interí Martín, no li va tremolar el pols quan va autoritzar aquesta operació policial inaudita en un museu. Martín va cessar el mateix 11 de desembre. La feina ja estava feta. I, dos anys després, se'n

continua sentint orgullós, tal com s'expressa en l'entrevista que li va fer l'*Heraldo de Aragón* aquest 11 de desembre, amb declaracions que posen els pèls de punta, com ara la que recull els seus temors per si es produïa un atemptat contra els camions que duïen les obres. Els bàrbars lleidatans eren capaços d'això i més, oi tant. També és interessant comprovar fins a quin punt era conscient de la indefensió de les institucions catalanes sota l'aplicació de l'article 155. Tot plegat, un terrible precedent per a la nova investida judicial, política i mediàtica per l'art de la Franja.

Les cares de la notícia

PRESIDENTA D'ESCÒCIA I LÍDER DEL SNP

Nicola Sturgeon

Aval contundent

La líder del Partit Nacional Escocès surt tant o més reforçada de les eleccions al Regne Unit que el mateix Boris Johnson, amb el 45% dels vots i 48 dels 59 escons escocesos a Westminster, i amb dos lemes que es complementen més que mai: el no al 'Brexit' i el sí al segon referèndum d'independència.

PRIMER SECRETARI DEL PSC

Miquel Iceta

Embolicar la troca

Costa de creure que un polític de la talla, l'experiència i la posició del primer secretari del PSC pugui errar-la tant parlant d'una trucada entre presidents que no s'ha produït. En tot cas, si és un error és dels grossos, perquè només fa que embolicar la troca en una situació i una relació ja complicades.

ESCRITOR

David Nel·lo

Premi Sant Jordi

La Nit de Santa Llúcia va coronar ahir l'escriptor barceloní amb el Premi Sant Jordi, un dels més prestigiosos en llengua catalana, per la seva novel·la *Les amistats traïdes*. Lluís Calvo ha guanyat el premi Carles Riba de poesia i Carlota Gurt s'ha endut el Mercè Rodoreda de narrativa.

EDITORIAL

Referèndum a Londres i a Edimburg

Les eleccions al Regne Unit han servit, aquest cop sí, per aclarir força el panorama polític d'aquell país i per senyalar nítidament el camí del 'Brexit' després de molts mesos d'indefinió. Boris Johnson ha triomfat, els conservadors recuperen una majoria absoluta molt clara a Westminster i aquest mandat democràtic reforça el seu lideratge polític dins el partit i també referenda el primer ministre que es proposa executar la sortida de la Unió Europea una vegada per totes i sense més ajornaments. Això, si no hi ha un daltabaix improbable al nou Parlament, subratlla com a definitiva la data del pròxim 31 de gener com el dia en què la Gran Bretanya deixarà oficialment de ser membre de la Unió Europea, tal com resa l'acord subscrit amb Brussel·les, per iniciar una nova relació els termes de la qual es negociaran en els mesos següents.

Les mateixes eleccions, però, han evidenciat amb idèntica contundència que Londres i Edimburg són mons diferents. A Escòcia, el laborisme és testimonial, els liberals demòcrates residuals i els conservadors de Johnson un reducte en retrocés, davant la fortalesa incontestable de l'Scottish National Party de Nicola Sturgeon, que surt de les urnes amb 48 dels 59 escons escocesos a Westminster. Els ciutadans, doncs, no només han reforçat el lideratge polític de la presidenta d'Escòcia, sinó que han enviat dos potents missatges a Londres. El primer, que ells no volen, en absolut i sense marge de dubte, sortir de la Unió Europea. I el segon, que volen ser ells els qui decideixin el seu futur, avalant la proposta central de Sturgeon de convocar un segon referèndum sobre la independència d'Escòcia. Només resta veure si Londres, aquest cop també, és capaç d'entomar aquesta realitat.

Tal dia com avui fa...

1 any

Clam internacional
Mig miler de diputats i exdiputats de 25 països denuncien "la utilització de la justícia espanyola com a arma de coacció a un parlament".

10 anys

Consulta pel sí
Milers d'electors participen en la consulta en un clima reivindicatiu que dona força al sobiranisme. Osona guanya en participació.

20 anys

Cas Lasa-Zabala
El testimoni clau del cas Lasa-Zabala compareix sedat i s'ajorna el judici. S'investiga per què es van donar tants de medicaments a l'acusat.

Full de ruta

Toni Brosa

La cara del Tsunami

S'acosta el clàssic que la superioritat va preferir extirpar de la campanya del 10-N. Ara, quasi dos mesos després, en els que qualsevol acció ha pogut ser doblement preparada, el tornarien a extirpar si no fos perquè farien el ridícul més espantós. Tots els ulls, orelles, micròfons i espies buscant el Tsunami Democràtic. A Madrid impera la paranoia. És el que té qualificar de terrorisme una mobilització de ciutadans pacífics. Distorsió pura. Esperpent. Un portaveu del Tsunami deixa clar que no pretenen impedir el partit, sinó aprofitar la seva tirada mundial per trametre aquest "Spain, sit and talk" que ja fa temps que circula. L'enmig del debat periodístic, veus que volen veure les cares i identificar les persones que parlen pel Tsunami. Algú amb seny recorda la figura del testimoni protegit, la font que prefereix mantenir l'anonimat, l'entrevistat que protegeix la seva identitat perquè si no ho fa, perilla. La resposta, en bucle: "Quin perill? Si Espanya és una democràcia!" És el *hit* que més sona entre els

Tsunami no pot mostrar la cara perquè la democràcia espanyola no és tan plena com la venen alguns

partidaris de l'*statu quo*. Però resulta que la democràcia no la van inventar ells, ni la poden definir a la carta. Està inventada i definida fa temps. Per això fa anys que el Consell d'Europa, format per 47 països europeus i amb seu a Estrasburg, li recorda cada any a Espanya i als feligresos de la "democràcia plena" que aquesta democràcia necessita millorar i molt. Li recorda que s'ha passat pel folre les seves indicacions sobre corrupció política, que no ha seguit les seves recomanacions sobre despolitització i independència judicial; li ha dit que a Espanya i a Turquia –la parella ho diu quasi tot– s'està vulnerant la llibertat d'expressió dels polítics empresonats; i ara, en l'últim informe, alerta que les democràcies plenes no restringeixen la llibertat de reunió i manifestació pacífiques amb sancions penals als qui les organitzen o hi participen; ni restringeixen l'accés a webs o xarxes que informen sobre les protestes en curs, ni exageren la violència policial per reprimir una protesta, ni fan lleis com la de seguretat ciutadana, que permet perseguir ciutadans per incidents menors o per simple desobediència a la policia. Per tant, que Tsunami Democràtic no ensenyi la cara s'entén perfectament.

Tribuna

Enric Roca Casas. Director d'Edu21 i professor d'educació a la UAB

PISA 2018: què ha passat?

Tot i que el sistema educatiu està immers en debats on els resultats internacionals externs no ocupen un lloc destacat, l'informe de l'OCDE recentment publicat corresponent al PISA 2018 de l'Estat espanyol ha comportat una inusual sorpresa. Els resultats de lectura (que és una de les tres competències analitzades en els alumnes de 15 anys) han quedat fora d'aquesta avaluació perquè s'han detectat un seguit de respostes incongruents (5%) i comportaments inversemblants en determinades zones del país (sic). Així, algunes de les respostes haurien seguit patrons del tipus "totes sí, totes no", o es realitzaren en un temps no creïble en funció del nombre de preguntes.

SENS DUBTE, AQUESTA circumstància exigeix explicacions molt més detallades. La credibilitat de les proves està en joc i, sobretot, ho està l'Estat espanyol i les diverses comunitats (no sabem quines) que tenen mostra pròpia (entre elles Catalunya). Resulta sorprenent que sense escatir l'abast real d'aquesta anomalia es decideixi publicar els resultats de la resta de la prova, és a dir, les competències en matemàtiques i en ciències així com altres parà-

metres que es confeccionen paral·lelament.

EN CIÈNCIES els resultats de Catalunya el 2018, si els comparem amb les edicions anteriors, són els que tenen una puntuació més baixa: 489 punts (483 Estat espanyol; 489 mitjana OCDE). No obstant això, la diferència no és significativa en relació amb les edicions anteriors (502 el 2003; 491 el 2006; 497 el 2009; 492 el 2012 i 504 el 2015). En matemàtiques, Catalunya ha obtingut 490 punts (481 Estat espanyol; 489 mitjana OCDE). Aquesta puntuació és

la segona més baixa d'entre totes les edicions però, igual que en ciències, sense que la variació sigui significativa (494 el 2003; 488 el 2006; 496 el 2009; 493 el 2012 i 500 el 2015). Després de 15 anys, si fa no fa, continuem sent on érem, cosa que indica la dificultat de moure tendències en els sistemes educatius.

CAL DESTACAR POSITIVAMENT els resultats de l'Estat espanyol en altres paràmetres més qualitius. El 96% dels estudiants es senten, normalment o sempre, feliços i el 74% satisfets amb la seva vida, enfront el 67% de mitjana de l'OCDE. També estan per sota de la mitjana de l'OCDE en assetjament (17% enfront del 23%) tot i que són més impuntuals (44% per 48% OCDE) i falten més a classe (30% per 21% OCDE). Tanmateix, com a conseqüència de les irregularitats detectades en la mostra de l'Estat espanyol, el conjunt de les dades de PISA 2018 s'han de relativitzar fins al total esclariment d'allò succeït. Aquesta ha de ser una exigència capitalitzada per les pròpies administracions educatives en uns temps on s'exigeix, precisament, la màxima transparència i retiment de comptes. Cal predicar, doncs, amb l'exemple.

“Les irregularitats detectades en la mostra de l'Estat espanyol obliguen a relativitzar les dades de PISA 2018”

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Empreses catalanes que discriminen el català

■ No entenc per què les instruccions dels electrodomèstics, els prospectes dels medicaments, etc., no venen mai en català. Alguns em diran que perquè això és Espanya i jo els responc que si ho fos, llavors el català, el gallec i l'euscar també serien llengües espanyoles i no es pot discriminar els seus parlants perquè tothom és igual davant la llei. I la supremacia lingüística de la llengua de Castella sobre les altres no hi cap, en un estat social, democràtic i de dret. Jo he estat a Ginebra i allà no és obligatori el coneixement de l'alemany pel mateix motiu que no ho és el del francès a Berna o Zuric.

Tampoc entenc com empreses catalanes com Conservas Dani o Casa Tarradellas discriminen el català en l'etiquetatge

i, a més, si contactes amb ells per protestar per aquesta discriminació no es molesten a respondre. No crec que sigui per motius econòmics: si Casa Salgot pot etiquetar en català, Casa Tarradellas també ho pot fer.

JORDI AZNAR I MARTÍNEZ
Barcelona

Respectar la natura

■ És una obligació bíblica en aquest cas ja escrita en el Gènesi, on hi llegim: "Tots els animals de la terra els poso a les vostres mans." Després de segles de civilització, d'avenços tecnològics, de colonització de continents, l'ésser humà es creu superior i amb dret a destruir el medi ambient?

El capitalisme propugna el guany costi el que costi, ja sigui a través de les persones, dels animals, de les plantes o de l'aire. En els darrers temps és cert que els grups ecologistes i

també l'Església han sensibilitzat la societat sobre la necessitat de respectar totes les formes de vida presents al nostre planeta. No siguem passius, cal que actuem i pensem en les generacions futures.

ANNA MARIA MUNTADA BATLLE
Granollers (Vallès Oriental)

La conversió de Wert

■ El desembre del 2012, José Ignacio Wert –ministre d'Educació, Cultura i Esport– expressava la necessitat de "castellanitzar" l'alumnat català amb l'objectiu de preservar la llengua de Cervantes que, segons ell, a Catalunya estava en greu perill. Res més lluny de la realitat, però la polèmica estava servida. A finals del 2019, el mateix personatge diu que "no hi ha cap estudi rigorós que demostrï els efectes negatius de la immersió". I per arribar a aquesta conclusió ha trigat set anys? M'agradaria saber com

s'ha produït aquesta "conversió", perquè segons es diu, la de Saule de Tars va ser més ràpida. Com a professional de l'educació –enguany jubilat– amb més de quatre dècades en exercici, sempre he mantingut que la problemàtica lingüística creada ha estat una estratègia política per aconseguir vots mitjançant la provocació i l'enfrontament al voltant d'un tema tan sensible com és la llengua. Afirmando rotundament que ni a les aules ni als patis mai hi ha hagut conflicte; en conseqüència, qualsevol que afirmi el contrari, o bé descobreix la realitat o menteix intencionadament. Sobre el fet de mentir, el PP i molt especialment Cs haurien de donar moltes explicacions i assumir responsabilitats, perquè les seves proclames en aquesta matèria no han fet altra cosa que intentar dinamitar la cohesió social per pur interès partidista.

JAUME FARRÉS
Olesa de Montserrat (Baix Llobregat)

La frase del dia

“Els Mossos d'Esquadra garantiran la celebració del partit”

Miquel Buch, CONSELLER D'INTERIOR

Tribuna

Josep Huguet. Enginyer industrial

Desglossar

El debat polític està posant tantes expectatives sobre l'esfera governamental i parlamentària que només es podran produir decepcions. Per la majoria espanyolista i dretana d'Espanya que creu que avortant el govern de Sánchez o condicionant-lo cap a la dreta ja haurà solucionat una qüestió estructural com és la decadència de l'Estat: en fallida potencial i en vies de degradació democràtica que Catalunya ha posat en evidència. Decepcions també per la base sobirana i/o d'esquerres que creu que des de la minoria es pot influir en positiu o bloquejar, en negatiu; quan, en els temes d'autodefensa del règim, els més de dos terços de diputats i vots dels partits del 78 poden arrasar a les dues cambres parlamentàries.

UN GOVERN del PSOE-Podem en minoria bascularà entre la pressió dels barons territorials i dels dinosaures del partit i l'obstrucció a qualsevol mesura reformista per part de l'alt funcionari de l'Estat. Recordo que en el tema del traspass dels aeroports o ports que el PSOE havia acceptat l'any 2006 en la negociació de l'Estatut, una revolta d'alts funcionaris el va paraitzar.

EL LEGISLATIU, en els grans temes, necessita els vots de la triple dreta i de la transversalitat espanyolista que va més enllà. Per tant, un govern amb suport extern de bascos i catalans, ara mateix, serà d'una gran debilitat. De fet, dels tres poders clàssics de l'Estat, executiu, legislatiu i judicial (repressiu), només aquest darrer és quasi monolític. Però totalment esbiaixat cap a una interpretació tardofranquista del marc constitucional. La policia, la fiscalia, la cúpula judicial i altres organismes determinants com el Tribunal Constitucional o el Tribunal de Comptes estan actuant de part. És un autèntic directori policial i judicial presidit pel rei i atiat per l'eix oligàrquic del món de les finances i empreses regulades i els seus

mitjans de comunicació controlats.

NOMÉS EN AQUEST MARC es pot entendre el tractament diferenciat que rep un falangista atrapat amb un perillós arsenal d'armes, titllat de desequilibrat llop solitari; i en canvi, la imputació de terrorisme a les activitats de protesta pacífica de Tsunami Democràtic. Només en aquest marc es pot situar un rei que lliura sengles premis d'acudits i articles a relats que avalen la criminalització del catalanisme.

TENINT AL DAVANT UN MUR d'aquestes dimensions no s'entenen gens, o potser massa, les batalletes que es lliuren a l'àrea del republicanisme català. La darrera, sobre el grau del règim penitenciari, llançant-se en tromba sobre les institucions pròpies que les gestionen en el marc d'una llei que és supervisada en darrera instància pel Tribunal Suprem. A què ajuda fer el milhomes aquí? A desgastar el partit que li toca gestionar per acabar en mans del Suprem i que aquest acabi em-

“A la taula de negociació amb Madrid s'hi haurà de posar l'amnistia i l'autodeterminació, però aquestes no arribaran fins que el torcebraç amb l'Estat s'hagi anivellat.”

pitjorant encara molt més la situació dels presos? I això passa el mateix dia que la direcció dels Mossos avisa que té tot el dispositiu a punt per impedir l'acció del Tsunami el dia del Barça-Madrid.

ENS FAREM MAL si no diem clar a la nostra gent que hi haurà contradiccions importants entre la necessitat de mobilitzacions que desbordin la legalitat vigent i el manteniment del funcionament de les institucions autonòmiques sotmeses a un marc que les condiona. No dir-ho i practicar l'erosió permanent és de bojos o malvats, mentre en altres àmbits sense condicionants legals com a la Diputació de Barcelona i els consells comarcals s'opta per aliances, que ara es critiquen quan s'intenten a Madrid.

MENTRE ES DEDICA tota l'energia a les batalletes de curta volada, no se n'empra a imaginar i practicar com podem imposar a l'Estat el programa de mínims que, al cap de dos anys i amb la boca petita, tothom accepta: autodeterminació, amnistia i llibertats. A la taula de negociació amb Madrid s'hi haurà de posar l'amnistia i l'autodeterminació, però aquestes no arribaran fins que el torcebraç amb l'Estat s'hagi anivellat. I això depèn, en bona part, de si el camp de joc és neutre o està minat. Depèn de com es desglossa l'aparat de llibertats.

Com a mínim: 1. Modificació del Codi Penal, seguint recomanacions d'AI, i l'ONU eliminant la banalització dels delictes de sedició, rebel·lió i terrorisme. 2. Derogació de la llei Mordassa, que permetrà il·legalitzar els independentistes vinculant-los amb Tsunami per terrorisme. 3. Derogació del decret a la xinesa d'intervenció d'internet. 4. Llei de desfranquització, per exhumar el franquisme de totes les institucions de l'Estat.

MENYS CREACIÓ d'expectatives, menys erosionar; i desglossar objectius per guanyar.

De set en set

Jordi Panyella

Veniu i critiqueu-lo

En aquest país on tanta afició hi ha a veure teatre, hi ha una nul·la cultura teatral, una pèssima cultura sobre l'univers creatiu de l'escenografia, inventora d'universos carregats de màgia.

En aquest país on tothom té un pessebre guardat dins d'una capsa de sabates al fons de l'armari per treure'l uns dies abans que arribi Nadal, hi ha una pèssima cultura sobre el significat profund del gest de despertar el son de tot un any una figureta de fang que ha quedat adormida entre un embolcall d'encenalls de paper.

En aquest país on tothom es vanta de ser modern, i avançat, hi ha una escassíssima cultura sobre la modernitat i la necessitat d'obrir finestres i ventilar el menjador de casa.

En aquest país on tothom té un vers de Martí i Pol a flor de llavis per ser utilitzat en cas d'emergència per endolcir el discurs amb paraules belles, hi ha una sensibilitat nul·la, un inexistent sentit eteri de la vida, una fredor d'esperit que fa caure d'esquena.

En aquest país hi ha tan poca feina a fer que la gent pot destinar hores i més hores a discutir sobre la idoneïtat del pessebre que cada any fa l'Ajuntament de Barcelona. Com si el seu principal protagonista, el de la menjadora, no hagués estat un revolucionari que va trencar normes i esquemes.

En aquest país hi ha un pessebre que cal anar a veure. És a la plaça de Sant Jaume de Barcelona. És una petita obra d'art efímera fruit de fer confluïr una sensibilitat extrema per la poesia que s'amaga en les coses petites amb la modernitat de les grans idees i la transgressió de les arts escèniques.

I ara qui vulgui que canti: “Veniu i critiqueu-lo, veniu i critiqueu-lo, veniu i critiqueu el pessebre transgressor.”

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Els partits catalans refan les estructures

Comença el congrés del PSC, i el PDeCAT decideix com s'integra dins de JxCat

Tràgica mort de dues nenes a Vilobí d'Onyar

Troben les menors mortes a casa seva i poc després la seva mare es treu la vida a l'autopista

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Un 3,3% del PIB català, perdut

INCOMPLIMENT • L'Estat va deixar d'invertir 8.000 milions d'euros en infraestructures a Catalunya entre el 2001 i el 2018, segons la Cambra de Comerç **NECESSITAT** • Per eliminar el dèficit actual caldria una inversió de 45.000 milions d'euros fins al 2030

Marta Membrives
BARCELONA

L'Estat ha deixat d'invertir 8.000 milions d'euros en infraestructures a Catalunya entre els anys 2001 i 2018. L'estudi monogràfic *Impacte econòmic del dèficit d'inversió en infraestructures de l'Estat a Catalunya*, fet per la Cambra de Comerç de Barcelona, calcula que si haguessin arribat aquests recursos, que ja estaven pressupostats, el PIB català hauria pogut créixer un 3,3% més i s'haurien creat 111.500 llocs de treball. Les dades situen les inversions que rep Catalunya per sota del seu pes econòmic en el conjunt de l'Estat i conclouen que Catalunya és, amb diferència, el territori més perjudicat per la distribució territorial de la inversió de l'Estat en infraestructures. És per això que el president de la Cambra, Joan Canadell, va denunciar ahir durant la presentació de l'estudi el "tracte discriminatori" de l'Estat vers Catalunya i va destacar-ne les conseqüències que afecten les empreses i els ciutadans.

En els desglossaments per tipus d'infraestructura destaca que per Catalunya circulen un 15% dels vehicles pesants, però que només rep un 9% de la inversió estatal en carreteres; té un 23% del trànsit ferroviari de passatgers, però rep un 13,1% d'inversió en ferrocarril; suma un 20% de passatgers dels aero-

Les xifres

15.200

milions d'euros s'haurien d'invertir de manera prioritària en infraestructures a Catalunya fins al 2030.

10.800

milions d'euros corresponen a inversions de l'Estat. La resta, una 4.400, els hauria d'invertir la Generalitat.

ports espanyols, però rep un 10,4% de la inversió, i, finalment, té un 18% del trànsit portuari de mercaderies i només rep un 15,7% de la inversió en ports.

El grau d'execució de les inversions del 2001 al 2018 ha arribat a un 73,7% del que s'havia pressupostat però l'últim any analitzat, el 2018, només va ser un 54%, la segona xifra més baixa del període estudiat. La inversió mitjana de l'Estat en infraestructures ha estat de 107 euros anuals per català mentre que en el conjunt de l'Estat la inversió és de 136 euros per habitant.

Si es té en compte que el PIB català és el 19% del de l'Estat i que té un 16% de la població, les inversions de l'Estat en infraestructures estan per sota d'aquestes xifres i Catalunya ha anat perdent pes en la distribució d'inversions estatals des de la sortida de la crisi. Entre els anys 2013 i 2018 va rebre un 12% de la inversió, enfront del 16,5% que havia rebut en el període de 2001/2012 i se situa al capdavant de les comunitats amb un major dèficit

d'inversió en infraestructures acumulat en relació amb el seu PIB, superada només amb comunitats amb especificitats com ara Madrid i el País Basc. L'estudi de la Cambra detalla altres efectes del dèficit d'inversions, com ara els costos econòmics de la congestió viària als accessos de Barcelona, amb dades d'un informe del RACC que calcula en 169 milions d'euros els costos anuals per la pèrdua de 63.000 hores a la carretera. També s'analitza l'impacte de l'accidentalitat i es conclou que amb una inversió de 89 milions d'euros en 95 carreteres convencionals es podrien evitar 11 morts i 28 ferits cada tres anys a la xarxa viària catalana.

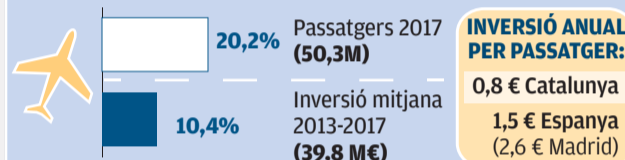
Projectes prioritaris

El consell de cambres de Catalunya, a través de la seva comissió d'ordenació del territori, calcula en 15.200 milions d'euros la inversió necessària per a projectes d'infraestructures bàsiques prioritàries que s'haurien d'executar, entre les que hauria de finançar l'Estat i les que s'haurien de fer amb fons

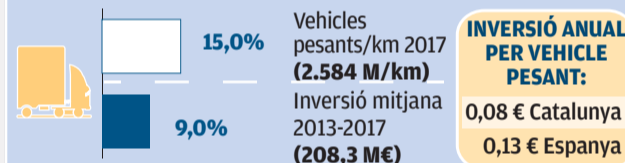
de la Generalitat. Les majors inversions prioritàries van consignades a millores a la xarxa viària i la ferroviària de passatgers. Així, un 34,4% del total haurà d'anar destinat a carreteres. Són 5.230 milions, dels quals l'Estat hauria de contribuir amb 2.510, per a projectes com ara la ronda del Vallès i els desdoblaments de l'N-340 i, a l'N-II, els trams gironins pendents, i, la Generalitat, amb 2.720 per a, entre altres projectes, completar l'eix Vic-Olot i construir la nova ronda del Maresme entre Montgat i Mataró. Pel que fa a la xarxa viària de passatgers, es calcula en 5.270 milions els recursos necessaris, dels qual 3.570 haurien de procedir de l'Estat per a projectes com ara el desdoblament de l'R3 i la nova estació a l'aeroport de Girona sobre la línia d'alta velocitat. Les inversions del Departament de Territori i Sostenibilitat haurien de sumar 1.700 milions per acabar el tram central de les línies 9 i 10 del metro, la connexió de les línies de FGC del Vallès amb el Llobregat i el nou túnel del Vallès. En l'àmbit del transport ferroviari de mercaderies, caldria una inversió de 980 milions per impulsar el corredor mediterrani amb una línia de mercaderies de doble via i ample internacional, entre altres projectes prioritaris. Als ports caldrien inversions per valor de 1.300 milions del Ministeri de Foment per acabar les obres

Impacte del dèficit d'inversió de l'Estat en infraestructures a Catalunya

Inversió en aeroports i nombre de passatgers als aeroports de Catalunya - En percentatge sobre el total estatal

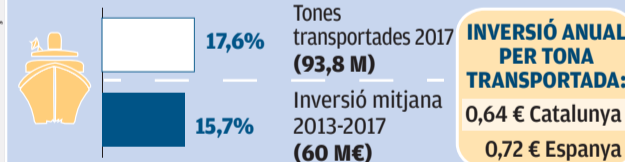
Inversió en carreteres i nombre de vehicles pesants que transiten a Catalunya - En percentatge sobre el total estatal

Inversió en ferrocarril i nombre de passatgers (llarga i mitjana distància i rodalies) a Catalunya - En percentatge sobre el total estatal

Inversió en ports i tones de mercaderia transportada als ports de Catalunya - En percentatge sobre el total estatal

FONT: Cambra de Comerç de Barcelona / GRÀFIC: EL PUNT AVUI

d'ampliació dels ports de Barcelona i Tarragona i els seus accessos viaris i ferroviaris. Per als aeroports es reclamen 1.880 milions d'euros, que hauria d'assu-

El dèficit en infraestructures afecta empreses i ciutadans

mir majoritàriament l'Estat, mentre que per a estacions logístiques la inversió hauria de ser de 560 milions, dels quals 440 els hauria d'invertir la Generalitat en projectes ja pla-

nificats.

La Cambra remarca la necessitat que l'Estat invertís 45.000 milions d'euros en els pròxims deu anys per eliminar el dèficit en infraestructures. Serien 3.800 milions anuals calculats a partir del 2019 i fins al 2030 per arribar al 19% del pes de Catalunya a l'Estat. D'aquesta manera es podria passar d'una inversió del 15,7% de l'estoc estatal al 19% i convergir amb la dotació dels principals països europeus. Si això no és possible, l'informe reclama que es transfereixin a la Generalitat els imports corresponents o els actius equivalents. ■

L'APUNT Presses

Jordi Alemany

El PSOE i Pedro Sánchez tenen pressa per la investidura; els de Podem i els comuns també apressen els d'ERC per permetre un govern progressista; els republicans volen visualitzar un horitzó electoral a Catalunya al més aviat possible; i els darrers a sumar-se a la moda de la premsa són els del PDeCAT. Sí, el seu president, David Bonvehí, després de mesos (i anys ja?)

marejant amb encaixos frustrats, reunions i trobades multibanda i multiescenaris, apressava JxCat i La Crida a fer net en el guirigall identitari i de lideratge del que s'anomena l'espai neo o postconvergent. Caldrà estar al cas de tot, ja que sembla que en aquest final d'any els esdeveniments polítics i judicials aquí i allà poden aclarir, precipitadament, molts escenaris.

Si l'Estat hagués executat el 100% de la inversió pressupostada en infraestructures de transport a Catalunya, l'economia catalana hauria rebut el consegüent impacte macroeconòmic:

Hauria generat gairebé **20.000 M€** de facturació addicional a Catalunya

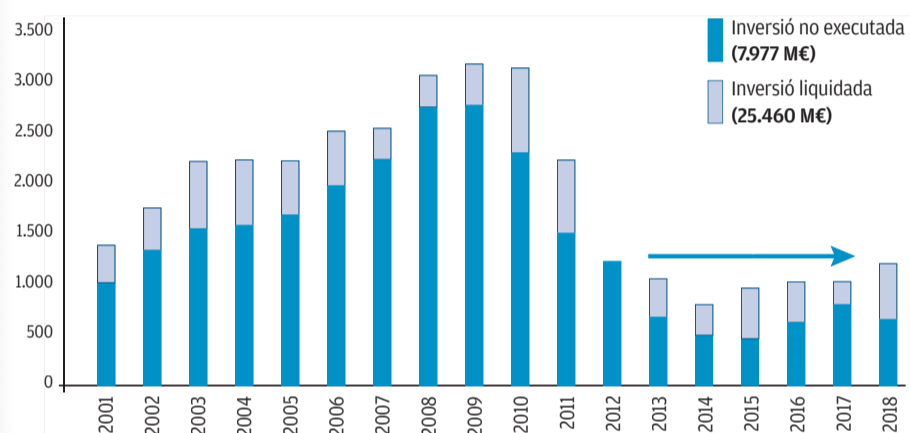
Hauria contribuït al PIB de Catalunya en **8.000 M€** (un 3,3% del PIB català)

Hauria permès crear/mantenir **111.501** llocs de treball a temps complet

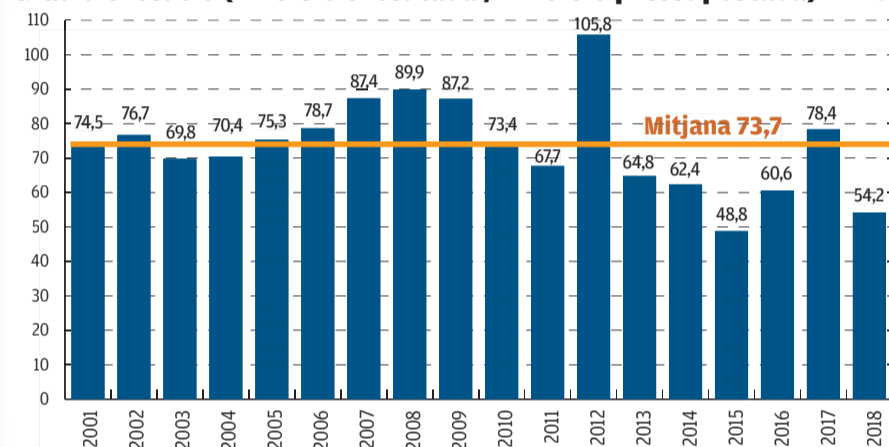
Hauria generat **3.776 M€** en rendes salarials

Hauria generat **3.895 M€** en rendes fiscals i cotitzacions

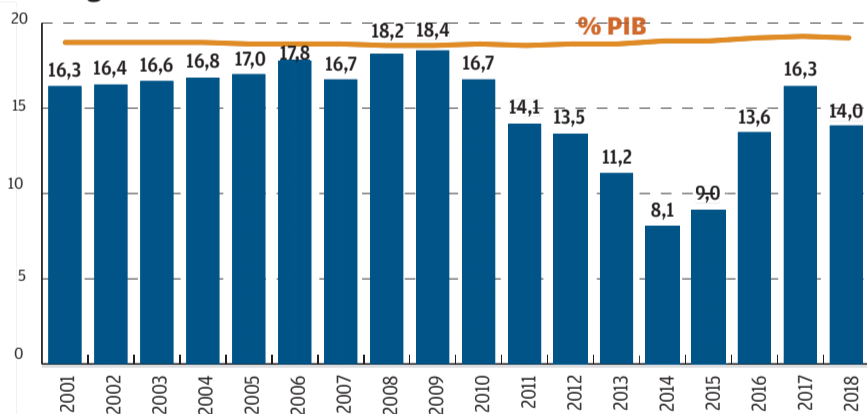
Inversió en infraestructures del grup Foment a Catalunya - Milions d'euros

Grau d'execució (inversió executada / inversió pressupostada) - En %

Percentatge de la inversió del grup Foment a Catalunya sobre el total regionalitzat - En %

Lista de projectes prioritaris de la comissió d'ordenació del territori del Consell de Cambres de Catalunya

Inversió total estimada	15.200 M€	
Xarxa viària	5.230 M€	34,4%
Xarxa ferroviària de mercaderies	980 M€	6,4%
Xarxa ferroviària de passatgers	5.270 M€	34,6%
Ports	1.300 M€	8,5%
Aeroports	1.880 M€	12,4%
Centrals logístiques	560 M€	3,7%

Per a una Catalunya en xarxa les prioritats són per la xarxa ferroviària de passatgers i la xarxa viària.

Del 05.12.19 al 05.01.20

Fira de Nadal

PORT VELL Pl. del Portal de la Pau
Davant del monument de Colom

Port Vell
Port de Barcelona

Col·labora: MORITZ BARCELONA

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El president Torra, ahir, entre el de la Cambra de Barcelona, Joan Canadell, i el del RACC i de la comissió d'infraestructures, Josep Mateu ■ ORIOL DURAN

Torra insta les patronals a fer front comú per les inversions

■ Es fa seu el clam de les cambres perquè les administracions hi posin 3.800 milions a l'any fins al 2030 per eixugar el dèficit ■ Canadell suggereix que no s'investeixi Sánchez si no reconeix el deute

Òscar Palau
BARCELONA

El president de la Generalitat, Quim Torra, va aprofitar la presentació ahir del nou estudi de les cambres de comerç catalanes, que certifica el dèficit inversor crònic de l'Estat en infraestructures a Catalunya, per reclamar un front comú a tot l'empresariat que permeti tenir més força al clam perquè la situació es reverteixi. "Seria important que, en aquest tema central per a la competitivitat, les organitzacions empresarials tinguessin una posició comuna", etzibava, després de recordar que Foment del Treball i el Cercle d'Economia ja s'han expressat en termes similars en els últims mesos, i abans de posar com a referent ja el memorial de greuges impulsat per Valentí Almirall el 1885 –en el considerat primer acte civil del catalanisme polític– però també, més recentment, el multitudinari acte conjunt que es va fer el març

del 2007 a l'escola de negocis IESE en defensa de l'aeroport del Prat com a *hub* internacional. "Mai he demanat a l'empresari català que es declari independentista; es tracta de viure en qualsevol racó de Catalunya amb les mateixes possibilitats de tirar endavant", reblava Torra, per a qui l'estudi presentat ahir "carrega d'arguments" de nou per insistir a posar fi a les xifres de no-inversió i de dèficit fiscal de l'Estat, que estan suposant un "llast insuportable" per a la competitivitat de les empreses catalanes, i que a sobre "s'ha agreujat" durant els últims anys de recuperació econòmica.

El president es mostrava impressionat sobretot pels 8.000 milions d'inversió consignada però no executada per l'Estat a Catalunya des del 2000, que, segons l'estudi, en cas d'haver arribat haurien permès una facturació addicional de 20.000 milions, haurien tingut un impacte del 3,3% sobre el PIB i haurien permès

Les frases

“Si no ho aturem, aquestes mancances ens arrossegaran. Ens cal poder decidir, tenir sobirania”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“Fa molts anys que estem fora d'Europa en infraestructures, i volem recuperar el nivell per entrar-hi”

Joan Canadell
PRESIDENT CAMBRA COMERÇ BCN

“La caiguda d'inversions dels últims anys comporta un risc per la pèrdua de competitivitat”

Josep Mateu
COMISSIÓ D'INFRAESTRUCTURES

La prioritat a llarg termini, una Catalunya “en xarxa”

Canadell va proposar fer servir els 30.000 milions extres que reclama a l'Estat fins al 2030 –més enllà dels 15.200 en què xifra les obres prioritàries– per “dibuixar una Catalunya en xarxa”. “No pot ser que segueixi centrada a l'àrea metropolitana, hi ha d'haver infraestructures en xarxa

crear o mantenir 111.000 llocs de treball. Això, per no parlar d'aspectes que incideixen en la qualitat de vida, com les congestions de trànsit, la sinistralitat o els retards ferroviaris. “Aquestes xifres volen dir impacte sobre empreses, ciutadania i benes-

perquè a tot arreu es pugui viure de manera digna i amb mobilitat adequada”, reblava.

Des de la comissió d'infraestructures, el president del RACC, Josep Mateu, insistia que per a la competitivitat cal un territori ben connectat, i pensar en inversions contra el canvi climàtic, però també

tar que afecten a tots, pensem el que pensem”, subratllava Torra, que es feia seva l'estimació que suggeria la cambra que cal en la propera dècada per eixugar el dèficit acumulat només al segle XXI. “Hem de fer que aquests 45.300 milions que ens calen ens

que fomentin la mobilitat i les noves tecnologies. Mateu és partidari de solucionar les mancances a tota la xarxa d'infraestructures “pensant també en el que ha de venir”, com ara vehicles autònoms i sense conductor, i invertint en modernitzar tecnològicament les vies d'alta capacitat.

arribin, cal que vinguin els 3.800 milions cada any per cobrir el dèficit”, incidia el president, assumint una quantitat, això sí, que correspon molt majoritàriament a l'Estat, però que també haurien d'ajudar a aportar tant els ajuntaments com la Generalitat.

De fet, el secretari general d'Economia, Albert Castellanos, ja va avançar fa unes setmanes que, si s'aprova, el pressupost català del 2020 significarà un “punt d'inflexió” per recuperar la inversió pública, que ha estat sota mínims l'última dècada, i va apostar per recuperar un pla plurianual que permeti programar inversions a mitjà termini, en un període de 5 a 7 anys, i les prioritzi en funció del seu rendiment social, tal com ahir també reclamaven els responsables de l'estudi.

Pagar en espècies

El president de la Cambra de Barcelona, Joan Canadell, va insistir precisament que cal un pla d'inversions de les administracions, bàsicament l'estatal, d'aquí a deu anys per recuperar el terreny perdut, i va justificar que l'Estat ja es troba en la mitjana europea en xifres d'estoc de capital en infraestructures mentre que Catalunya es manté molt per sota. Canadell plantejava, fins i tot, que, ara que ERC està en negociacions amb el PSOE per a la investidura de Pedro Sánchez, utilitzi la seva posició de força. “No s'hi hauria de donar suport si no hi ha un reconeixement d'aquest deute, seria molt important”, reblava. El líder cameral, això sí, és conscient que el deute no es pot tornar d'immediat, i té poca confiança en fórmules com l'addicional tercera de l'Estatut, que al seu dia exigia una inversió equivalent al PIB català durant set anys i que es va tancar, amb dades de la Generalitat el 2016, amb un deute pendent de 3.808 milions.

Canadell va proposar a les cambres que analitzin juntes possibles solucions i les traslladin al govern, i en aquest sentit va suggerir fins i tot l'opció que es pagui en espècies, és a dir, “la possibilitat de transferències d'actius de l'Estat a Catalunya”, com ports, aeroports, carreteres, autopistes, ferrocarrils o edificis. “Tot el que tingui un valor actiu pot ser part de la solució”, insistia. De fet, fins i tot anava més enllà i constata que, si es reconeix el deute i en els propers deu anys s'independitza, Catalunya podria reclamar la part que faltés fins als 45.000 milions en el marc de la negociació pels actius i passius. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Sánchez torna a Pedralbes

■ Busca l'aval d'ERC invocant "diàleg i seguretat jurídica" sense citar la Constitució ■ La trucada a Torra serà dimarts a un quart de deu després d'Urkullu ■ Iceta enrareix la trucada donant-la per feta sense base

David Portabella
MADRID

El joc del telèfon en què s'ha convertit la gestió de la investidura de Pedro Sánchez s'acompanya d'un ball de la *yenka* amb el llenguatge en què el president en funcions molesta un dia ERC dient "dins la Constitució" i dies més tard vol desfer l'enuig. Des de Brussel·les, Sánchez va fer ahir un viatge lingüístic a la cimera de Pedralbes del 20 de desembre del 2019 per ignorar la Constitució i parlar de "seguretat jurídica", l'eufemisme que ara fa un any va forjar l'èxit de la cita entre la delegació catalana de Quim Torra i Pere Aragonès i la delegació estatal. "El diàleg ha de ser el mètode per resoldre conflictes polítics, com per exemple el que es viu ara mateix, i el marc ha de ser la seguretat jurídica que emana de les lleis democràtiques que tenim", va dir ahir el president espanyol per buscar l'abstenció d'ERC a la investidura.

El ball de fer un pas a l'esquerra i a la dreta i un pas endavant i més tard endarrere neix de la campanya electoral: Sánchez va jugar a robar vots a Ciutadans parlant de "crisi de convivència", recuperant el Codi Penal de José María Aznar per castigar la convocatòria de referèndums amb presó i prometent que ell portaria Carles Puigdemont a Madrid. Des

Pedro Sánchez, ahir en la seva compareixença des de Brussel·les al final del Consell Europeu ■ EFE

Les frases

“El marc ha de ser la seguretat jurídica que emana de les lleis democràtiques que tenim”

Pedro Sánchez
PRESIDENT ESPANYOL EN FUNCIONS

“Lamentable el to i l'engany d'Iceta. Ni Sánchez m'ha trucat ni despenjava el telèfon quan jo trucava”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“Les paraules de Page i Lambán no són pròpies de presidents de comunitat. Cal respectar tothom”

Miquel Iceta
PRIMER SECRETARI DEL PSC

“Negar el dret a opinar era propi dels independentistes. Però el supremacisme català fa estralls”

Javier Lambán
PRESIDENT DE L'ARAGÓ

que el 10-N va deixar tot en mans d'ERC, tot això ha desaparegut i Sánchez lluita contra si mateix per modular el llenguatge que senti les bases de la mesa de governs que vol ERC.

Fil Brussel·les-Lledoners
Com si es tractés del diàleg ordinari institucional,

Sánchez va cloure el Consell Europeu dialogant amb el fil de veu de Junqueras que li arribava des de la cel·la de Lledoners en declaracions a *La Razón*. “Si no hi ha mesa de governs, votarem no”, alerta Junqueras. I Sánchez recollia el guant dient “seguretat jurídica”, que com a

eufemisme té el valor de poder ser la del marc actual o la d'un marc de sobirania nou en un futur. Al Consell de Ministres, la ministra portaveu, Isabel Celaá, abjurava del nom de Pedralbes – “no s'està estudiant res respecte a Pedralbes” – i descartava el dret a l'autodeterminació

perquè “no té cap encaix legal”.

Celaá nega que diluir la trucada a Quim Torra en un mar de disset trucades a presidents autonòmics sigui cap “coartada”, però ahir el que va enrarir el cop de telèfon va ser el foc amic de Miquel Iceta, que incomprendiblement per

a La Moncloa va donar per fet a Catalunya Ràdio que Sánchez ja havia trucat al president català dijous en ple Consell Europeu. “Torra no trobaria aigua al mar, Sánchez li va trucar i no ha servit de res”, va gosar dir Iceta, que una hora després aclaria que s'havia basat en la lectura de la premsa i despullava que en realitat La Moncloa no el té informat del dia a dia. “Lamentable, el to i l'engany”, etzibava Torra. “Iceta ja va mentir quan va dir que havia parlat amb els familiars dels presos”, li reprotxava Puigdemont.

Urkullu i, després, Torra
El pas en fals d'Iceta va dur La Moncloa a avisar el lehendakari Iñigo Urkullu que no havia violat el protocol i que ell serà el primer a qui trucaran quan Sánchez despengui el telèfon dimarts, perquè l'Estatut de Gernika es va aprovar poc abans que el català. L'oficina del president de la Generalitat, però, oferia a La Moncloa que truqués a les vuit del matí, la qual cosa complicava a Sánchez que Urkullu fos el primer. Finalment la trucada de Sánchez a Torra serà a un quart de deu del matí.

Iceta rebia ahir foc amic del manxec Emiliano García Page – que ha dit que no vol “vaselina” amb ERC – i l'aragonès Javier Lambán. “Cal comportar-se amb la resta amb respecte”, havia dit Iceta als *barons*. “M'agradaria veure'm defensat per Iceta davant tant d'insult i atac que rebojo”, va dir Page. “Negar el dret a opinar era propi dels independentistes catalans. Però veig que, per desgràcia, el supremacisme fa estralls a Catalunya”, va dir Lambán. ■

PISCINES
Experts en la química de l'aigua

93 762 57 34

C/ Garbí, 55 (ctra. N-II)
Av. Tarongers, 19 (local)

08397 PINEDA DE MAR (Barcelona)

www.piscinasjg.com - info@piscinasjg.com

CONSTRUCCIÓ
MANTENIMENT (particulars i comunitats)
AUTOMATITZACIÓ
REHABILITACIÓ INTEGRAL
REVISIONS PERIÒDIQUES

ASSESSORAMENT TÈCNIC I QUÍMIC
ANALÍTiques COMPLETES
RECUPERACIÓ D'AIGÜES VERDES
POSADES A PUNT
NETEGES PUNTUALS

VENDA DE PRODUCTES I ACCESSORIS
TOTA MENA DE RECANVIS
CLORACIÓ SALINA
DOSIFICACIÓ AUTOMÀTICA
SERVEI TÈCNIC PROFESSIONAL

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Iceta presentava ahir al vespre en el ple del congrés l'informe de gestió, del qual va exposar la part política ■ JUANMA RAMOS

Iceta se centra en la nació, el blindatge de competències, els recursos i decidir a l'Estat

- En l'inici del congrés del PSC, el primer secretari prioritza l'anglès a l'escola
- Posa el partit al servei de Sánchez i d'un acord amb ERC per invertir-lo

Xavier Miró
BARCELONA

Qui serà reelegit avui com a primer secretari del PSC en el congrés del partit, Miquel Iceta, va centrar ahir en la seva obertura la proposta dels socialistes per a Catalunya en quatre punts: el reconeixement nacional, el blindatge de competències, la millora del finançament amb un consorci tributari amb l'Estat i la participació de la Generalitat en la gover-

nació de l'Estat a través de mecanismes com un Senat federal. "No volem trencar amb la resta d'Espanya", deixava clar el líder d'un partit que aspira a tornar a ser la primera força política, un paper perdut des que la majoria del catalanisme va apostar pel referèndum.

Reformar l'Estatut

El reconeixement nacional de Catalunya com a "subjecte polític amb voluntat d'exercir l'autogo-

vern" requerirà, segons ell, "un ampli acord polític". De fet, al matí en una entrevista a Catalunya Ràdio avançava que això requerirà les majories que avui no existeixen a Catalunya per reformar l'Estatut i situar el reconeixement de nació no en el preàmbul com és ara, sinó en l'articulat. En segon lloc, també un gran acord a la resta de l'Estat per reformar la Constitució.

Pel que fa a les competències, Iceta reivindica

"regles" clares perquè la Generalitat pugui exercir els seus poders "sense interferències de l'Estat". En aquest sentit, el líder socialista va concloure en la seva primera intervenció al congrés que el problema de Catalunya "no és tenir més competències sinó que se'ns respectin i, que a través de la participació en mecanismes d'estat puguem incidir en les decisions d'estat".

De manera menys clara va referir-se a l'aposta pel

plurilingüisme a l'escola que planteja la ponència marc, que ha generat la polèmica precongressual més important i moltes esmenes d'agrupacions que volen que es defensi explícitament la "immersió" en català o aquesta llengua com a "vehicular" a l'ensenyament.

Ahir Iceta només va parlar de millorar la política lingüística de les escoles perquè "ens estimem el català i el castellà", però sobretot perquè el model prioritzi l'anglès amb l'objectiu que l'escola pública s'equipari en nivell de coneixement d'aquesta llengua a la privada o la concertada. Respecte a TV3, es va limitar a dir que el PSC aspira a fer "que molta més gent no independentista pugui veure-la sense estirar-se els cabells".

Empenyent l'acord

Qui tornarà a ser també el candidat del PSC a la Generalitat va comprometre el partit amb Pedro Sánchez perquè presideixi el pròxim govern espanyol: "Jo vull que aquestes negociacions arribin a bon port i que gràcies a una abstenció d'ERC puguem tenir govern." El PSC, diu, treballarà al costat d'un PSOE amb qui assegura una "sintonia política intensa i profunda".

Davant el que considera un govern "fracassat, dividit i exhaurit" de JxCat i ERC, amb un president "que el que vol és el conflicte", Iceta diu que el PSC "ha tornat més fort" un cop consolidat com a segona força i que aspirarà a guanyar a Catalunya perquè "és el millor que li pot passar al país que estimem i seria ben rebut a Espanya i a Europa". ■

Batet denega partir el mixt i JxCat ara per ara no té grup

David Portabella
MADRID

El grup mixt més poblat i plural de la democràcia amb 21 diputats d'onze partits continua ara per ara en el seu caòtic estat després que la mesa del Congrés denegés ahir la seva partició en tres. Tant la iniciativa promoguda per Laura Borràs (JxCat) amb Íñigo Errejón (Més País), Compromís i el BNG –batejats amb el nom de Grup Múltiple– com el grup Espanya Plural, que volien formar el cantàbric PRC, Terol Existeix, UPN i Coalició Canària, van ser tombats per l'informe dels lletrats. Batet dona ara una setmana més perquè dimecres els grups puguin presentar una combinació nova que compleixi els requisits.

Especialment polèmic és el vet al grup de JxCat i Més País: es descarta perquè la suma dels vots de cada agrupació no arriba al 5% estatal d'acord amb dades de l'escrutini de la Junta Electoral Central, però ells ho neguen i hi sumen els percentatges de Més País i les coalicions que no li permeten tenir escó. La disputa és fina: els lletrats calculen la suma en un 4,8% i pels que lluiten per fer grup propi la suma és del 5,09%. La CUP, que no vol negociar, es beneficiava de quedar sola amb Foro Asturias i Navarra Suma. La solució que es buscarà és partir almenys en dos els 21 diputats. ■

Fira de Nadal d'Igualada

6-7-8 / 14-15 / 21-22 de desembre

Totes les activitats gratuïtes

☆ **Fem cagar al tió**
★ Dies 7, 14 i 21 de 18 a 19:30 h

☆ **Tallers per a menuts**
★ Tots els dies d'11:30 a 13:30 h de 17 a 20 h a càrrec d'Anima'n's

☆ **Cantades de nades**
★ Dia 8 a les 12 h Coral Juvenil Xalest
★ Dia 8 a les 19 h Coral La Lira de la Pobla
★ Dia 14 a les 12 h Cor Exaudio
★ Dia 14 a les 17:30 h Coral Infantil Els Verdums
★ Dia 14 a les 19:30 h Coral Infantil Gatzara
★ Dia 15 a les 18:30 h Cor Gospel de Fàtima
★ Dia 15 a les 19 h Cor de Xauxa
★ Dia 15 a les 19:30 h Cor Mig To
★ Dia 21 a les 19:30 h Coral Merlet

FIRA D'IGUALADA

Ajuntament d'Igualada

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

OPINIÓ

Jordi Serrano Blanquer

Rector de la Universitat Progressista d'Estiu de Catalunya (UPEC)

Solé Tura, entre el mite i la realitat

Aquests dies recordem el desè aniversari de la mort de Jordi Solé Tura i són moltes les opinions que he llegit i que he escoltat. Tinc una admiració infinita per Solé Tura, era un dels líders de l'eurocomunisme i jo era un dels d'aquest corrent. Recordo encara un seminari clandestí sobre marxisme a càrrecs de la Joventut Comunista de Catalunya quan reivindicava un leninisme fonamentat en la idea de "l'anàlisi concreta d'una situació concreta". Se l'ha atacat i se l'ataca per coses que mai va escriure, per exemple pel seu llibre *Catalanisme i revolució burgesa*. Un llibre que sembla que ningú en realitat s'ha llegit. Ha passat a la memòria col·lectiva que Solé Tura defensa que el catalanisme és cosa de la burgesia. De fet el títol que va proposar inicialment era *El pensament polític d'Enric Prat de la Riba*, molt més adient a la temàtica que en realitat s'hi tracta. El cert és que els moderns nacionalismes neixen de les revolucions burgeses, aquí i arreu. Si la gent de dretes es va empenyar molt amb el llibre, no ens enganyem, no va ser per això. S'hauria empenyat Jordi Pujol o Josep Benet (un home en aquells moments d'UDC) per afirmar que el catalanisme és una cosa de la burgesia, si ells ho eren? De fet el que més mal feia era aquesta frase: "La meua hipòtesi de treball és que la història del nacionalisme català en les seves diverses fases és la història d'una revolució burgesa frustrada." Només cal veure la patètica actitud de la burgesia catalana en el conflicte català actual: no actuen, s'espanten i treuen les empreses del país.

Jordi Solé Tura, en una fotografia de l'any 1985 ■ FERRAN CENDRA / ARXIU

Ara bé, el que fa Solé és analitzar el paper de Prat de la Riba. Pel catalanisme conservador, la lluita de classes, els conflictes de classe, són contraris a la pàtria. Com ara, feu-vos *indepes* i després parlem d'altres coses. El més criticable de les tesis de Solé Tura és l'errònia conceptualització del federalisme republicà com a element petitburgès, un error propi d'una part del marxisme d'aquells dies i que va deixar sense fonaments el catalanisme popular de tradició obrera. De fet Pi i Margall entrava en la crítica als socialistes utòpics de Marx –recordem oposats als socialistes científics de Friedrich Engels–, però va rectificar més tard en el prefaci al 'Manifest Comunista' en

considerar Pi i Margall com a socialista i mereix una atenció elogiosa a la *Revolución en España*: "Entre los republicanos oficiales era Pi el único socialista, el único que vió la necesidad de fundar la República en los trabajadores." La tesi central de Solé al meu parer, i d'això no se'n diu res, és que planteja la necessitat que l'esquerra sigui capaç de construir una hegemonia en el camp del catalanisme. Solé Tura escriu que "la burgesia va ser, per definició, la principal protagonista del nacionalisme burgès, però el moviment nacional va anar més enllà i quan l'alta burgesia que l'havia posat en marxa el va deixar caure, altres capes socials agafaren el relleu (...). Si una altra classe social ha de resoldre el problema,

seguint unes coordenades distintes, vol dir, i això és essencialment que el problema segueix plantejat". I per si no queda prou clar: planteja passar "de la nació burgesa a la nació socialista". Acceptable fins i tot per la CUP. Ara

Si tinguéssim la valentia de Solé Tura, trobaríem la forma d'aconseguir l'hegemonia republicana d'esquerres a Catalunya

bé el cert és que al *Nacionalidades y nacionalismos en España. Autonomías, federalismo y autodeterminación* de l'any 1985 tot i que escriu "el derecho a la autodeterminación es, a mi entender,

un principio democrático indiscutible", després adopta una actitud d'autojustificació del seu paper en el procés constituent i fa de la necessitat virtut. Aquesta actitud es pot entendre des del punt de vista personal però es contradiu amb el que ens va dir al comitè executiu de la JCC quan s'estava discutint la Constitució, feta sense eleccions constituents. Ens va explicar de forma molt planera com els cridaven a negociar la cúpula de l'exèrcit franquista. En aquest segon llibre planteja tots els errors d'indefinió i dubtes que planaran sobre les esquerres i que ha fet que en quasi 40 anys l'esquerra haurà tingut un president d'esquerres només en set. Cosa que repeteix a les seves memòries Una història optimista.

El temps ens ha deixat clar que la Constitució no era l'inici de res, sinó el final, que la diferència entre "nacionalidades y regiones" no significa res pel Tribunal Constitucional i que la reconciliació proposada pel PCE i pel PSUC l'any 1956, tampoc ha arribat a ser una realitat per la incapacitat de l'exèrcit, la magistratura i l'església d'assumir-ho.

Per tant quan parlem de les tesis de Solé Tura, més enllà dels seus errors i mancances, el que ens hauria d'esperonar a debatre és sobre com construir una hegemonia d'esquerres del catalanisme, quan realment hi estem molt a prop. Si tinguéssim l'entusiasme, la valentia i la resolució que va tenir Solé Tura segurament trobaríem als propers mesos la forma d'aconseguir l'hegemonia republicana de les esquerres a Catalunya.

Descobreix el nou Salvatge Brut Nature

Vine i tasta'l al celler*

*Tast gratuït fins el 24 de desembre.
Fes la teva reserva al T. 607 463 052
o a visita@nadal.com

www.nadal.com - Segueix-nos a: @nadalwines

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Bonvehí, acompanyat per la direcció executiva del PDeCAT, ahir ■ ACN / BERNAT VILARÓ

El PDeCAT vol “transitar” cap a un partit que es digui JxCat

- La direcció descarta dissoldre la formació, però aposta per una sola estructura organitzativa amb la Crida
- L'executiva reconeix el lideratge de Puigdemont

Emili Bella
BARCELONA

El Partit Demòcrata aposta per integrar-se en un partit que es digui Junts per Catalunya amb la resta d'actors del seu espai polític, però sense dissoldre's. La direcció del PDeCAT sotmetrà avui a aprovació del consell nacional de la formació “transitar” cap a un JxCat liderat per Carles Puigdemont. Aquesta és la proposta d'encaix que fa l'executiva a partir de les conclusions del procés participatiu *Encarem el futur*, que ha mobilitzat 1.500 persones en 58 trobades. “El nostre partit continua ben viu; fins que els associats no decideixin una cosa diferent, som el Partit Demòcrata”, va remarcar ahir el seu president, David Bonvehí, després de reunir la cúpula.

Ni l'independentisme del PDeCAT, ni el lideratge de Puigdemont, que en conserva el carnet, estan

La frase

“Ens agradaria que hi hagués una sola estructura, un sol partit, Junts per Catalunya”

David Bonvehí
PRESIDENT DEL PDECAT

en qüestió. En cap cas es plantegen la dissolució i tampoc no és majoritària la posició de concórrer a les eleccions en coalició amb la Crida impulsada pel president exiliat i Jordi Sánchez, però dependrà, segons Bonvehí, de la resta de confluents. “Sempre hem tingut clar que no érem només l'únic actor polític de JxCat, però JxCat només pot néixer amb fortalesa si el PDeCAT ho abandera i es posa al capdavant, i en vol ser part del nucli del futur”, va dibuixar. “Som el partit més generós que hi ha hagut a Catalunya en els últims anys”, va reivindicar, després de recordar que no s'ha presentat amb les seves sigles a les urnes.

El PDeCAT –que té registrada la marca JxCat– advoca perquè hi hagi “una sola estructura, un sol partit i uns òrgans de decisió que siguin basats en una estructura única”, reiterava Bonvehí, flanquejat per tota l'executiva. “Treballarem per això, però, com que no només depèn de nosaltres, no podem descartar cap fórmula”, hi afegia, amb prudència. La formació postconvergent vol que el nou partit representi el seu bagatge ideològic, superi la fórmula actual de quotes per escollir les llistes i travi formes d'integració més intenses: “No preveiem un projecte polític basat en percentatges ni quotes.” En tot cas, sotmetran les principals decisions de futur al parer de l'assemblea, sigui presencialment o telemàtica. ■

Tres mil efectius vigilaran el Tsunami al Camp Nou

Redacció
BARCELONA

Un miler de mossos i el doble de vigilants de seguretat privada vetllaran per la normalitat del partit de futbol entre el Barça i el Madrid, que es jugarà dimecres, en previsió de la mobilització convocada pel Tsunami Democràtic.

El comissari en cap dels Mossos d'Esquadra, Eduard Sallent, va assegurar ahir que “el pitjor escenari” seria una invasió de camp, tot i que considera que “no és probable però sí possible”. En aquest cas, el protagonisme recauria en la seguretat privada, però el cos policial intervindrà si la situació esdevé “espe-

cialment greu” per detenir-ne i denunciar-ne els autors. El conseller d'Interior, Miquel Buch, va reiterar que es garantirà la celebració del partit i que la decisió d'endarrerir-lo va ser “equivocada” i no es va prendre per motius de seguretat. No es preveu la participació d'agents de la Policia Nacional. ■

MINORIES QUE FAN UNA MAJORIA 15 DESEMBRE DE 2019

LINYOLA AMB LA MARATÓ La Marató MALALTIES MINORITÀRIES

09:00h	CAMINADA per la 3a Ruta Saludable de 8 quilòmetres. Sortida i arribada a la Plaça Pau Casals. Organitzada pel CELI. Preu del tiquet 3€, inclou un tiquet pel sorteig del mati que es farà a les 11:00 i esmorzar (xocolatada) a les 10:30 sala 1 d'octubre.
09:45h	Taula de CORE+HIT. Organitzada per MIC'S. Sala 1 d'octubre. Preu tiquet 3€, inclou esmorzar de la xocolatada del CELI de les 10:30h a la Sala 1 d'octubre.
10:00h	ESMORZAR DE BRASA AL PESSEBRE. Preu tiquet 6€.
10:30h	XOCOLATADA. Organitzada per CELI. Preu tiquet 3€, Sala 1 d'octubre.
12:00h	PARTIT DE FUTBOL SALA. Durant el partit es vendran tiquets pel sorteig d'un pernil. Preu tiquet 1€. CFS LINYOLA — CFS. OLESA
13:00h	VERMUT MUSICAL. Plaça església. Preu tiquet 3€.
18:00h	AGROCIRCUIT INFANTIL de tractors. Al Poliesportiu. Organitza L'Associació d'amics dels tractors antics de Ponent. Preu tiquet 1€.
18:00h	TALLER INFANTIL. Organitza el CAU. Preu tiquet 1€. Al Poliesportiu.
18:00h	TALLER MAQUILLATGE. Organitza Carme Sunyer. Poliesportiu. Preu tiquet 3€.
18:30h	XOCOLATADA popular. Organitza ADOLI. Al Poliesportiu. Els tiquets també es poden comprar als establiments habituals fins al dijous dia 12 de desembre. Preu tiquet 3€.
18:30h	CARPA SANITÀRIA revisions. Preu tiquet 1€. Al Poliesportiu. Organitza L'Associació Càncer Linyola i Donants de Sang Linyola.
19:30h	MONÒLEG CAGANER. Peça de teatre breu. Al Poliesportiu.
20:00h	SORTEIG DE LOTS I FI DE FESTA. Al Poliesportiu.

ORGANITZA I COL-LABORA:

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Joan Josep Nuet va ser elegit diputat al Congrés de Diputats en les darreres eleccions generals per ERC ■ ARXIU

El judici contra Nuet s'encamina cap al Suprem

Redacció
BARCELONA

El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) ha proposat que sigui el Tribunal Suprem el que jutgi el diputat d'ERC

Joan Josep Nuet, ara aforat davant aquest òrgan, per haver permès la tramitació de les lleis del procés, de forma separada a la resta d'exmembres de la mesa de Parlament.

En una interlocutòria,

la sala civil i penal del TSJC defensa que és el tribunal competent per jutjar la resta dels exmembres de la mesa del Parlament Anna Simó, Lluís Corominas, Ramona Barrufet i Lluís Guinó, de JxSí, com també

l'exdiputada de la CUP Mireia Boya, acusats de desobediència per haver permès que la cambra aprovés les anomenades "lleis de desconexió".

Mentre espera que el Suprem, que té l'última paraula, avaluï la seva decisió, el TSJC manté que és la sala segona de l'alt tribunal la que ostenta "de manera exclusiva" la competència per enjudiciar Nuet. ■

TAVÈRNOLES

8ª Mostra Fragments de Pessebres

Un nou concepte de l'art i la tradició del Pessebre

Carrer Montseny, 2 (Centre Cívic)

Exposició del 15-12-2019 al 19-01-2020
Horaris: Dissabtes i festius de 12 a 14 i de 17 a 20 Hores

Hores convingudes Telf. 93.888.73.08 (Ajuntament)
Telf. 660.315.007 (Ramon Ballana)

Ajuntament de Tavernòles

INSTITUCIÓ CATALANA DE PESSEBRISCS

Restaurant COLOMER
C/ Montseny, 15 - Telf. 93 888 72 61
08141 TAVÈRNOLES - Barcelona

Obres de millora al peveter del Fossar

Una tanca protegeix aquests dies la base del monument erigit a les víctimes del setge de 1714 ■ JORDI PANYELLA

El monument del Fossar de les Moreres, al barri barceloní de Santa Maria del Mar, es troba aquests dies en fase de restauració. L'Ajuntament de Barcelona hi ha encarregat unes tasques de manteniment que consisteixen, fonamentalment, en el sanejament i la repintada de la base del peveter que hi ha a la plaça. La pintura de color granat s'havia malmès en alguns punts i l'estructura presentava problemes d'oxidació en algun punt. Els tècnics han procedit

a rasclar, netejar i repintar l'estructura que la setmana vinent ja hauria de recuperar el seu aspecte habitual. L'estructura en forma de semiarc que ara es repara es va inaugurar l'any 2001 i té com element característic el foc que hi crema a la part superior, amb la voluntat que sigui perenne. La flama s'ha apagat en un parell d'ocasions, l'agost del 2018 i una altra vegada l'agost d'aquest any, circumstància denunciada en el seu dia pel Memorial 1714. ■ J.P.

Quatre detinguts per haver tallat la frontera el dia 13

Els Mossos han detingut en les darreres hores quatre persones a Granollers pel tall de l'autopista AP-7 a Girona el passat 13 de novembre en protesta per la sentència de Tribunal Suprem als líders del procés. Els detinguts, acusats d'atemptat a l'autoritat i danys, van seguir la mobilització del Tsunami Democràtic i es van desplaçar fins a l'AP-7 per tallar-la a la frontera estatal. Durant el tall hi va haver enfrontaments amb la policia, en els quals els detinguts van llançar objectes contra la columna dels Mossos.

■ REDACCIÓ

El jutge torna a decretar presó per a un dels CDR

El jutge de l'Audiència Nacional Manuel García Castelló va decretar ahir de nou l'ingrés a la presó de Germinal Tomàs, un dels set CDR detinguts al setembre, que acusen de l'adquisició de material per a la fabricació d'explosius. El magistrat va adoptar aquesta decisió, a petició de la fiscalia i de l'acusació popular, després de la repetició ahir al matí de la vista celebrada el 26 de setembre, per la qual va ser emprisonat, que va ser anul·lada per la sala penal per no haver proporcionat en aquell acte informació essencial per a la seva defensa. ■ REDACCIÓ